

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
13 Прж.број 11788/22
26.05.2022. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 08.06.2022			
Орг. јел.	Број	Прило.	Вредност
	05-1620	20/22	2

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Мирослава Петровића, председника већа, Зорице Шантрић и Ане Капор, чланова већа, са судским саветником Маријом Подунавац, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица ДОО „Прва телевизија“, са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 у вези става 2 у продуженом трајању, члана 78 став 1 тачка 16 у вези става 2 и члана 78 став 1 тачка 33 у вези става 2 Закона о оглашавању, решавајући по жалби браниоца окривљених, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.18965/20 од 09.03.2022.године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима (“Сл. гласник РС” број 65/13, 13/16), у нејавној седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног правног лица ДОО „Прва телевизија, са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, а пресуда Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.18965/20 од 09.03.2022.године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 87Пр.бр.18965/20 од 09.03.2022.године, окривљено правно лице ДОО „Прва телевизија, са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Катарина Павловић из Београда, оглашени су одговорним због прекршај из члана из члана 78 став 1 тачка 15 у вези става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању за који је утврђена новчана казна у износу од 500.000,00 динара за окривљено правно лице и 100.000,00 динара за окривљено одговорно лице, за прекршај из члана 78 став 1 тачка 16 у вези става 2 Закона о оглашавању за који је утврђена новчана казна у износу од 300.000,00 динара за окривљено правно лице и 50.000,00 динара за окривљено одговорно лице у правном

лицу и за прекршај из члана 78 став 1 тачка 33 у вези става 2 Закона о оглашавању за који је утврђена новчана казна у износу од 300.000,00 динара окривљеном правном лицу и 50.000,00 динара за окривљено одговорно лице у правном лицу, па су применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима осуђени на јединствене новчане казне у износу од 1.100.000,00 динара окривљено правно лице и 200.000,00 динара окривљено одговорно лице у правном лицу. Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате паушални износ од по 2.000,00 динара.

Против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу бранилац окривљених због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о прекршајним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошкова прекршајног поступка и имовинско правног захтева. У образложењу жалбе бранилац окривљених истиче да је првостепени суд водио прекршајни поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка Регулаторног тела за електронске медије јер по његовом мишљењу захтев РЕМ број 05-1620/20 од 03.09.2020.године не садржи све обавезне елементе прописане чланом 181 Закона о прекршајима. У прилог наведеном бранилац окривљеног позива се на решење Прекршајног суда у Београду 97Пр.бр.23506/18 од 31.01.2019.године. Бранилац окривљених цитира одредбу члана 182 Закона о прекршајима, те сматра да је првостепени суд водио поступак по неуредном захтеву, чиме је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка. У жалби се указује да је окривљенима повређено право на одбрану јер је ускратио право окривљенима да се изјасне о битним чињеницама на основу којих је пресуда донета, те да не постоје разлози за доношење разлози из члана 93 став 3 и члана 187 став 7 Закона о прекршајима, којима је прописано да суд може донети пресуду без саслушања односно без писане одбране окривљених. Истиче се да су окривљени морали бити саслушани, односно да је окривљенима морало бити дозвољено да се писаним путем изјасне на доказе на основу којих је покренут прекршајни поступак у прилог чега се позивају и достављају пресуде Врховног касационог суда и решења Прекршајног апелационог суда. Указује се да су докази на којима подносилац захтева базира свој захтев кључни за доношење пресуде, а да окривљени нису били у могућности да се на исте изјасне из разлога што им првостепени суд то није дозволио. Надаље, се у жалби наводи да првостепени суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај, тј. намера извршења прекршаја. Указује се на чињеницу да је подносилац захтева у својим наводима предлагао извођење доказа, саслушањем сведока али да првостепени суд исте није извео нити дао разлоге зашто их није извео. Истиче се да првостепени суд приликом одмеравања казне није имао у виду одредбе о ублажавању казне, о ослобођењу од казне, изрицању опомене иако су по мишљењу браниоца окривљених за то постојали законски услови. Предлаже укидање побијане пресуде и враћање предмета првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Прекршајни апелациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога браниоца окривљених, нашао да је жалба неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 272 Закона о прекршајима, другостепени суд налази да током поступка нису учињене нити побијана пресуда садржи битне повреде одредаба прекршајног поступка, а ни повреду материјалног права, на штету окривљеног, на које другостепени суд увек пази по службеној

дужности. Првостепена пресуда је по оцени Прекршајног апелационог суда јасна и у изреци и у образложењу и у свему донета у складу са одредбом члана 254 Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета утврђује се да су окривљено правно лице дана 25.08.2021.године и окривљено одговорно лице дана 06.09.2021.године уредно примили позиве за саслушање заказано за дан 14.10.2021.године, а у прилогу којих им је достављен захтев за покретање прекршајног поступка и дата могућност за достављање писане одбране. Из списка предмета се утврђује да је бранилац окривљених на дан заказаног саслушања окривљених доставио поднесак првостепеном суду у којем моли наведени суд да одреди додатни рок за подношење писане одбране окривљених јер им није достављен захтев за покретање прекршајног поступка. Првостепени суд дописом 87Пр.бр.18965/20 од 19.10.2021.године који је бранилац окривљених уредно примио дана 22.10.2021.године, обавештава браниоца да је увидом у повратнице о уручењу судских позива окривљенима, утврђено да је истима уз позив достављен захтев за покретање прекршајног поступка, те налаже да се окривљени у року од 15 дана од дана пријема овог дописа изјасне на наводе из предметног захтева. Након тога бранилац окривљених доставља дана 05.11.2021.године, поднесак првостепеном суду ради одлучивања првостепеног суда по захтеву за спајање поступака 87 Пр.бр.18965/20 и 9Пр.бр.81399/21, те обавештава првостепени суд да ће окривљени након доношења одлуке о спајању поступака благовремено изнети одбрану. Првостепени суд потом дописом 87Пр.бр.18965/20 од 18.11.2021.године (који је бранилац окривљених уредно примио дана 23.11.2021.године), обавештава браниоца окривљених да се захтев за спајање предмета 87 Пр.бр.18965/20 и 9 Пр.бр.81399/21 одбија из разлога целисходности, налажући да окривљени у року од 15 дана под претњом пропуштања, доставе првостепеном суду писану одбрану, те да ће суд у супротном донети одлуку сходно члану 93 став 3 Закона о прекршајима или издати наредбу за довођење окривљене Катарине Павловић. Потом првостепени суд доноси решење 20 Пр.бр.97151/20 дана 12.01.2022.године којим одбија предлог браниоца окривљених за спајање поступка у предмету 20 Пр.бр.97151/20 и 87 Пр.бр.18965/20 ради вођења јединственог поступка, као и решење 87 Пр.бр.18965/20 од 04.02.2022.године којим одбија предлог браниоца окривљених за спајање предмета 20 Пр.бр.97151/20 и 9 Пр.бр.81399/21 са предметом 87 Пр.бр. 18965/20 ради вођења јединственог поступка. Међутим, како окривљени по допису 87Пр.бр.18965/20 од 18.11.2021.године нису у остављеном року доставили писану одбрану, иако су од стране првостепеног суда у складу са чланом 187 став 7 Закона о прекршајима упозорени да се одлука може донети и без њиховог саслушања, првостепени суд је правилно по извршеном увиду у дозволу за пружање медијске услуге број 05/2006-15 од 23.05.2019.године која је издата од стране Регулаторног тела за електронске медије „РЕМ“ пружаоцу медијских услуга ДОО „Прва телевизија“, са седиштем у Београду, извештај број 07-1460/20 од 31.07.2020.године Регулаторног тела за електронске медије „РЕМ“, као и видеозаписе који су достављени од стране подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, нашао да пресуду може донети и без саслушања окривљених, сагласно члану 93 став 3 Закона о прекршајима, па наводи жалбе да је окривљенима повређено право на одбрану немају основа јер је окривљенима дата могућност да се изјасне пред судом о чињеницама и доказима који их терете и да изнесу све чињенице и доказе које им иду у корист, а што окривљени својевољно нису

искористили.

Следствено наведеном првостепени суд је по оцени Прекршајног апелационог суда након брижљиве оцене свих изведених доказа сагласно одредби члана 92 Закона о прекршајима, правилно и потпуно утврдио чињенично стање у побијаној пресуди, а наиме да су окривљени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде учинили прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 у вези става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању, члана 78 став 1 тачка 16 у вези става 2 Закона о оглашавању, као и члана 78 став 1 тачка 33 у вези става 2 Закона о оглашавању и у образложењу своје пресуде дао довољно јасне и ваљане разлоге које прихвата и другостепени суд.

Прекршајни апелациони суд налази да је правилно првостепени суд определио облик виности окривљеног одговорног лица у правном лицу, те да је у образложењу своје пресуде дао јасне разлоге о томе, а одговорност правног лица правилно изведена у смислу члана 27 став 1 Закона о прекршајима.

Имајући у виду да се жалбом не износе нове чињенице и околности са којима првостепени суд није био упознат када је доносио своју пресуду, то није било ваљаних, а ни оправданих разлога да се жалба уважи као основана и поступи у смислу жалбених предлога.

Оцењујући жалбене наводе браниоца окривљених којима се оспорава пресуда првостепеног суда у односу на изречене прекршајне санкције, другостепени суд налази да је правилно првостепени суд одлучујући о врсти и висини казне коју треба одмерити окривљенима, имао у виду и ценио све околности из члана 42 Закона о прекршајима које утичу да казна буде већа или мања, а посебно тежину и последице учињених прекршаја, те је окривљенима пошто је претходно утврдио појединачне новчане казне за сваки од прекршаја применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима изрекао окривљеном правном лицу јединствену новчану казну у износу од 1.100.000,00 динара, а окривљеном одговорном лицу у правном лицу јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 динара, које су и по оцени Прекршајног апелационог суда довољне да се утиче на окривљене да у будуће не чини овакве и сличне прекршаје и нужна за постизање сврхе кажњавања прописане чланом 5 став 2 Закона о прекршајима.

Правилно је првостепени суд одлуку о трошковима прекршајног поступка донео на основу одредбе члана 140 став 1 и став 2 тачка 9, члана 141 став 1 и члана 142 Закона о прекршајима, а у вези са чланом 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Са изнетих разлога Прекршајни апелациони суд је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног и на основу члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- судија
Мирослав Петровић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

